

Ponadto strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 8 ust. 2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1164/94⁽³⁾ z uwagi na naruszenie zasad proporcjonalności i dobrej administracji.

W szczególności, w odniesieniu do projektu oczyszczalni w Besos strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1386/2002⁽⁴⁾ z uwagi na fakt, iż nie miały miejsca rzeczywiste nieprawidłowości, lub też ewentualnie ze względu na wyrażoną w tym akcie zasadę subsydiarności.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. 1993 L 199, str. 115).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. 1992 L 209, str. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności (Dz.U. 1994 L 130, str. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1386/2002 z dnia 29 lipca 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 w zakresie systemów zarządzania i kontroli pomocy przyznanej z Funduszu Spójności i procedury dokonywania korekt finansowych (Dz.U. L 201, str. 5).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2006 r. — Belgia przeciwko Komisji

(Sprawa T-403/06)

(2007/C 42/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Belgii (przedstawiciele: L. Van den Broeck, pełnomocnik oraz J. Meyers, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie zaskarżonej decyzji na podstawie art. 230 WE;
- obciążenie Komisji (Eurostat) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi skarżący wnosi o uchylenie decyzji Komisji zawartej w piśmie Urzędu statystycznego Wspólnot Europejskich (Eurostat) z dnia 18 października 2006 r., o zmianie danych dotyczących deficytu sektora publicznego i długu publicznego Belgii w 2005 r. oraz o opublikowaniu tak zmierzonych danych, zgodnie z art. 8h ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie

stosowania Protokołu w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽¹⁾, ze zmianami. Skarżący kwestionuje dwie zmiany wprowadzone przez Komisję, a mianowicie zaklasyfikowanie Fonds de l'infrastructure ferroviaire (funduszu infrastruktury kolejowej, zwanego dalej „FIF”) do sektora administracji publicznej zamiast do sektora spółek niefinansowych w związku ze stosowaniem europejskiego systemu rachunków narodowych 1995 (SEC 95)⁽²⁾ oraz zarejestrowanie transferu kapitału w wysokości 7 400 milionów euro w związku z przejściem przez państwo (FIF) w 2005 r. długów Société nationale des Chemins de fer belges (SNCF).

Na poparcie skargi o uchylenie decyzji skarżący podnosi następujące zarzuty.

W odniesieniu do zaklasyfikowania FIF do sektora administracji publicznej skarżący podnosi naruszenie art. 8h ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 3605/93 oraz pkt 2.12, 3.19 i 3.27-3.37 SEC 95. Skarżący twierdzi, że FIF powinien zostać zaklasyfikowany jako „jednostka instytucjonalna” w rozumieniu pkt 2.12 SEC 95 oraz jako „producent rynkowy” zgodnie z kryteriami określonymi w pkt 3.19 i 3.27-3.37 SEC 95, i jako taki powinien zostać zaklasyfikowany poza sektorem administracji publicznej. Skarżący podnosi również, że w zaskarżonej decyzji błędnie uznano, że FIF nie spełniał tych dwóch warunków w 2005 r.

Pomocniczo, w odniesieniu do transferu kapitału w wysokości 7 400 milionów euro przez państwo belgijskie na rzecz SNCB w związku z przejściem przez FIF w 2005 r. długów tej spółki skarżący podnosi trzy zarzuty. Pierwszy dotyczy naruszenia art. 8h ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 3605/93 oraz pkt 1.33, 1.44 (c), 4.165(f) i 6.30 SEC 95. Skarżący utrzymuje, że przypisanie rzeczowego długu FIF nie wynikało z „transakcji” w rozumieniu pkt 1.33 SEC 95 lecz „zmiany w strukturze” w rozumieniu pkt 1.44(c) i 6.30 SEC 95. Pomocniczo skarżący wskazuje, że nawet jeśli przypisanie długu FIF powinno być rozpatrywane jako „transakcja” w rozumieniu pkt 1.33 SEC 95 to nie wiązałoby się ono z transferem kapitału w rozumieniu pkt 4.165 (f) SEC 95. Drugi zarzut podniesiony w związku z zarejestrowaniem transferu kapitału w wysokości 7 400 milionów euro między państwem belgijskim a SNCB oparty jest na naruszeniu art. 253 WE, ponieważ, według skarżącego, Komisja nie dokonała w sposób wystarczający uzasadnienia zaskarżonej decyzji w tym zakresie. Ponadto skarżący twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, bowiem odbiega ona od opinii Komisji (Eurostat) zawartej w piśmie z dnia 13 sierpnia 2004 r., w której ekspert Komisji zaaprobował analizę przedstawioną przez skarżącego w niniejszej sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 332, str. 7.

⁽²⁾ Zatwierdzonego przez rozporządzenie Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie Dz.U. L 310, str. 1.